

عنوان مقاله:

کارایی فنی و عوامل موثر بر آن در کشورهای حوزه ی خلیج فارس با تاکید بر شاخص های توسعه ی پایدار

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مدیریت صنعتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد نیک بخت - دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد انرژی دانشگاه خلیج فارس بوشهر

پرویز حاجیانی - استادیار گروه علوم اقتصادی دانشگاه خلیج فارس بوشهر

احمد قربان پور - استادیار گروه مدیریت دانشگاه خلیج فارس

خلاصه مقاله:

عمدتا توسعه و رشد اقتصادی پایدار، در گرو تحولات دانش و فناوری و سرمایه انسانی و افزایش کارایی می باشد. رشد کارایی به عنوان یک شاخص از توسعه ی پایدار در هر کشور عمدتا به سرمایه انسانی، سرمایه فیزیکی، سرمایه گیری مستقیم خارجی و ... بستگی دارد. هدف اصلی این پژوهش، محاسبه ی کارایی فنی با فرض بازدهی متغیر نسبت به مقیاس (VRS) در کشورهای حوزه ی خلیج فارس با استفاده از روش تحلیل پوششی داده ها (DEA) و همچنین عوامل موثر بر آن در چارچوب یک مدل اقتصاد سنجی یا مدل توبیت در بازه ی 2000 تا 2016 می باشد. نتایج نشان می دهد هیچکدام از کشورها کارا (متوسط کارایی فنی برابر با واحد) نیستند و کشور ایران ناکارترین کشور به لحاظ فنی بوده است. متوسط رشد کارایی فنی در سال 2016 نسبت به سال 2000 برای کشورها (17%-) بوده است. در این میان رشد کارایی فنی در سال 2016 نسبت به سال 2000 برای کشورهای عمان با (72 - %) و بحریش (66 - %) بیشترین کاهش کارایی فنی را داشته اند. رشد کارایی فنی کشورهای قطر و عربستان بدون تغییر بوده است. بیشترین رشد کارایی فنی را کشور عراق (13 %) تجربه کرده است.

کلمات کلیدی:

کارایی فنی، توسعه ی پایدار، تحلیل پوششی داده ها، کشورهای حوزه ی خلیج فارس، رگرسیون توبیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/938018>

